

Чверть століття тому на українській землі сталася одна з найбільших техногенних та екологічних катастроф у світі — вибух атомного реактора на Чорнобильській АЕС. Її наслідки Україна та сусідні з нею держави переживають і досі. Жахлива за своєю масштабністю та руйнівною силою, трагедія Чорнобиля ще довго нагадуватиме про себе і нинішньому, і наступним поколінням.

З Чорнобильською трагедією пов'язана пам'ять про ліквідаторів — тих, хто першим вступив у нерівний двобій з вогнем на даху палаючого реактора, хто надавав допомогу постраждалим і евакуював дітей та дорослих із зараженої зони, хто охороняв громадський порядок. Ці люди ціною свого здоров'я, а багатьох — ціною життя, долали наслідки аварії, сповна виконавши слова Спасителя: «Немає більше від тієї любові, як хто душу свою покладе за друзів своїх» (Ін. 15: 13). Почуття обов'язку, відповідальність і жертвна любов стали сильнішими за смерть. Вони віддали свою життя, щоб зберегти життя багатьох людей, у тому числі і нас з вами.

Українська Православна Церква сповна зазнала народних скорбот, породжених цією страшною катастрофою, і сьогодні вона несе хрест випробувань разом з народом. Як любляча мати, Церква безустанно молиться за загиблих і постраждалих у цій катастрофі, за їхні сім'ї та близьких, надає чорнобильцям усебічну соціально-благодійну й духовно-пастирську допомогу, зігріваючи їх теплом християнської любові, вселяючи надію в серця зневірених. Особливо слід відзначити духовну опіку жителів Чорнобильської зони пастирями нашої Церкви. Вони дбають про тих, хто проживає в зоні радіаційного зараження, хто особливо потребує розради і співчуття, кому необхідні і духовна допомога, і просто лагідне слово.

Розмірковуючи про причини Чорнобильської трагедії, ми не можемо не акцентувати увагу на тому, що головною її причиною, як і всіх катаклізмів на нашій планеті, стала не технічна несправність і не випадковий збіг обставин, а духовний стан людства. Через гординю і жадібність людина почала забувати про своє істинне призначення у світі й віддалятися від Бога — Джерела життя й усіх благ. Техногенні катастрофи і пов'язані з ними природні катаклізми, що з розвитком людської цивілізації набувають щодали більш загрозливих для життя форм, насправді є безпосереднім наслідком негативних духовних процесів у людських серцях та умах. Лише гармонізувавши, узгодивши з волею Божою, свій внутрішній світ, людина зможе зберегти гармонію створеного Господом земного світу. Без глибокого духовного осмислення свого життя і своєї відповідальності як співпрацівника Творця за все, що відбувається у Всесвіті, без духовного очищення й оновлення сучасна людина не зможе зупинити руйнівних процесів на нашій планеті.

Символічно, що поминальні дні 25-річчя Чорнобильської трагедії припадають на Світлу великодню седмицю, коли у православних храмах звучить Блага вість про Воскресіння Христове, коли радісно засвідчується реальність Життя Вічного, проголошується перемога над смертю і дияволом, над злом та бідами.

У ці пам'ятні дні, дорогі брати й сестри, поєднаймо нашу скорботу за загиблими і постраждалими у Чорнобильській катастрофі зі світлою радістю Воскресіння, з вірою в те, що, коли ми з Христом, страждання не вічні, а смерть — лише тимчасова розлука з тими, кого ми любимо.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

м. Київ,
Пасха Христова
26 квітня 2011 р.